

گنجشک های هشتم آبان

مرضیه براتی

۱۳۸۴

براتی مرضیه
 گنجشک‌های هشتم آبان / مرضیه براتی - مشهد: سخن گستر، ۱۳۸۵.
 ۶۴ ص.
 ISBN 964-477-167-2-۲: ۸۸۰۰ ریال
 فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
 پشت جلد به انگلیسی: Marzyeh Barati ; The sparrows of Aban 8
 ۱- شهر فارسی - قرن ۱۴ الف. عنوان
 ۸۱۶۱/۶۲ PIR۷۹۶۳/۲۶ ۳۸
 ۱۳۸۵
 کتابخانه ملی ایران ۸۵-۷۸۰

◆ ناشر: سخن گستر
 ◆ نام کتاب: گنجشک‌های هشتم آبان
 ◆ مؤلف: مرضیه براتی
 ◆ طرح جلد: عادل قزوینی
 ◆ گزینش اشعار: حسن روشن
 ◆ صفحه آرای: آسیه لنگری (رایان حساب)
 ◆ طرح بسم الله: محمد زحمتکش
 ◆ شمارگان: ۱۰۰۰ جلد
 ◆ نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۵
 ◆ چاپ: ژبان
 ◆ قیمت: ۸۸۰ تومان
 ◆ شابک: ۹۶۴-۴۷۷-۱۶۷-۲

مشهد - خیابان ابن سینا - پلاک ۱۷۴ تلفن: ۸۴۳۹۹۵۵ (خط ۵)

Sokhangostar.com info@Sokhangostar.com

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است

فهرست

۹	مقدمه
۱۲	یک شب از شدت درد گفتم ، چشم ها ! بی قرارم بریزید
۱۴	روی دستان زمینی آسمان خوابیده است
۱۶	درگیر بود آن چشم ها از دور ، با من
۱۸	دمیده اشک ز چشم و به دل بهانه ی توست
۲۰	به نام خنجر عطش ، که سر برید عشق را
۲۲	پس آوردی دلم را مهربان ! آری ... پس آوردی
۲۴	روبروی خاطراتم می نشینم ، خوب من !
۲۶	یک شب بمان در کنارم ، تا جان بگیرد دل من
۲۸	چه گویم شرح دل با تو ، از این اندوه پنهانی
۳۰	در چشم تو تکبر چنگیز ، دیدنی است
۳۲	یک آلبوم و یک زن تنها ، کنار هم
۳۴	فاصله های بین ما ، داده به دل بهانه را
۳۶	عشق آمد و غرور مرا ، کوفت بر زمین
۳۸	دلم گم شد میان حلقه های « میم » چشمانت
۴۰	بدام بغض ، افتاده دلم مثل پرستویی
۴۲	بند بند دلم امروز به شک افتاده است
۴۴	بگذار که تقدیر مرا دور بریزد

۴۶	عصا به دست می رسد کسی برای من کمی
۴۸	بق بق بقو ... کجاست ؟ کجا ؟ جوجه کفترم
۵۰	باغ نیلوفر چشمان تو دیدن دارد
۵۲	روزی پرید از لب بامم ، کبوتری
۵۴	هر روز پای چشم تو ، امضای دیگری است
۵۵	یک روز عصر نم نم باران و
۵۷	یادش به خیر وقتی که با تو بودم
۶۱	همیشه در زمزمه های شاعرانه ام ...
۶۲	رباعی ها
۶۴	مؤخره

مقدمه :

و اما ..

حقیقت این است که هنر به معنای ناب آن امروز کمتر تولید شده است . به آن معنایی که اتفاق است و شهود ، شکفتن و زاده شدن ، پوسته انداختن ، بکر بودن ، ریزش سیال ذهن و جان در قالب بی قالبی ، از خویش به در افتادن ، غیر منتظره آمدن، بی گاه چو مسافری که سر زده از راه می رسد .

شاید به تعبیری زمان چنین آفرینشی دیگر امروز نیست و مجال چنین بودنی . شعر امروز نیز از این سان است . شاعران از همدیگر زاده می شوند و به نوعی تکرار همدیگرند . تکرار مفاهیم و تصاویر و ایماژهای از پیش آفریده ، باز تولید پیش نمونه ها در لمایی دیگر ، چیدن پازل های شعری ، و داشتن معرفتی کاذب از هنر و جهان هنر ، شعر را به این جایی کشانده است که می بینیم .

غزل معاصر و به تعبیر بعضی از فضایی قوم « غزل مدرن » نیز که در پی ره یافتی نوین است و ادعا می شود که « سقفی شکافته و طرحی دیگرگون در انداخته » است ، در کمتر از یک دهه به تکراری دردناک و چندش آور مبتلا شده است .

روزمره گی ، چمدان ، تلفن ، بنز ، قطار ، ترن ، خودکشی ، قتل در حمام یا سینما با تیغ یا با هفت تیر ، حلق آویز ، قهوه ، استکان ، فنجان ، شطرنج ، قمار ، ورق ، خودفروشی ، قرارهای سرچهارراه و ...

و بسیاری از این واژه ها و فضاها و نوعی بازی زبانی و ریتمی و انواع و اقسام ناهنجاری ها به نام فرا هنجاری و به نام غزل مدرن همچنان تولید و تکرار می شود و دیگر هیچ ، تکراری کمدی وار در قالب شوالیه ای به نام « دن کیشوت » در چنین آشفته بازاری که مس رنگ طلاست ، از شعر سخن گفتن ، شعر سرودن و منتشر کردن ، چه گونه باید تعبیر شود ؟ در زمانی که شعر و بسیاری از هنرها در مصاف غولی هنری به نام سینما یکی پس از دیگری سپر می اندازند ، البته مخاطب نیز دیگر کمتر به این گونه تولیدات هنری رغبت نشان می دهد. که این بحران خود حکایت دیگری است و دراین کوتاه مقال نمی گنجد ؛ در این جاست که شاعر می گوید ، به دنبال مخاطب عام نیست ، برای خویشتن شعر سروده و چه بسیار

شعرهایی که دچار خود مخاطبی اند و جز شاعر نه کسی آنها را می فهمد و نه کشف می کند. پس چرا نشر؟

به گمان من امروز هنر زمزمه ای است در تنهایی و دلتنگی، ارضاء خویشتن است، رسالت هنر دیگر نه تحریک و تهییج دیگران. که آفرینش زیبایی است، آفرینش آزادی، باز نمود و آفرینش خویشتن در واژه، در رنگ، در قالب، تا پس از آن بنشینی و خویش را نگاه کنی، و پاره ای از جانت را زمزمه کنی، خودت را گریه کنی، در گذار خسته ای ایام برگردی و از ابعاد فراموش شده ات خاکستر زمان و غبار عادت را برگیری.

این جاست که بعد فردی هنر و خویش نگاری هنر می تواند اندک زمانی برای خود هنرمند ماندگار باشد و یا با آن همراه شود. خویشتن را به نظاره نشستن، خویشتن را گریستن، تنهایی را در بی نهایت خویش متکثر کردن.

آنچه پیش روست با تمام فراز و فرودهایش، با تمام باریکی و باریک بینی، پنجره ای است به بی نهایت یک انسان که خویشتن را این گونه سروده است. گاه زلال و گاه تیره، آرام و موج.

با تمام نقدهایی که بر این مجموعه و هر مجموعه ای وارد است؛ اما ظرافت و لطافت این دفتر در درک شاعر از خویشتن است و باز نمود و بازآفرینی دردها، شادی ها، گریه ها و خنده های خویش در قالب شعر.

این مجموعه چیزی نیست جز خود شاعر که آمده است تا خود را و جهان خود را با ما قسمت کند.

می نشینیم و این بی نهایت کوچک را می خوانیم، به امید آن که زمانی نه چندان دیر و دور، از سرکار خانم مرضیه براتی بهتر و بیشتر بشنویم.

«در خاک ما غبار دو عالم شکسته اند
از هر چه بگذری ز سر ما گذشته ای»

حسن روشان

اسفند ۱۳۸۴ خورشیدی - بجنورد